

økonomiske Ordning, saa have de Herrer hørt af det Foredrag, som den høitærede Finansminister holdt, at Resultatet deraf er overordentlig slet, saaslet, som vi vistnok ikke nogeninde have anet, at den kunde blive, idet de Forskud, som Staten har givet, nærmere sig til 3 Millioner Kr. Det er jo i Virkeligheden et Tilskud, for vi faae jo aldrig en Dre deraf igjen. Det er jo en Maade at regjere sig selv paa, som til en vis Grad for Vedkommende kan være behagelig nok. Man giver blot de Penge ud, som man synes ere nødvendige, naturligvis med en vis Sparommelighed — jeg bestrider ikke, at de ere nødvendige — og saa sørger man til en vis Grad for Indtægterne, men ogsaa kun til en vis Grad, thi det skal man egentlig taalt ikke bestynde Indbygterne for, at de beskatte sig selv altsor meget. De have nogle ældre Statter, som bringe Noget ind, og som maaske kunne forandres i enkelte Retninger, men de svare f. Ex., efter hvad jeg veed, slet ikke det, vi kalde Formue- og Leilighedsstat eller Indkomsskat eller Sligt. Se, det er en meget behagelig Tilværelse at føre i flere Retninger, at være fri for Statter, thi have de Underbalance, faae de den betalt herfra. Efter det Resultat synes man nok at kunne være betænelig ved, at der nu forelægges to Lovforslag, hvis finansielle Resultat er, at vi skulle tilskyde 500,000 Kr. om Aaret til disse Der, hvoraf de 300,000 til militære Udgifter skulle være vedvarende, de 100,000 Kr. i Godtgørelse for Udførselstold skulle være for et Aar, og de øvrige omtrent 100,000 Kr. skulle gives i Rabat paa Suktertolden, foreløbig i 5 Aar; fort sagt, det bliver 500,000 Kr., som i Dieblisset forlanges. Skulde de Herrer derovre bruge Mere, faae de det under Form af „Forskud“, d. v. s. vi betale det. Det synes jeg nok kunde give Anledning til, at vi spørge: Ere vi nu ikke komne til det Resultat, at Kolonialloven af 27de November 1863 er bristet i alle de Forudsætninger, hvorpaa den er bygget, og skulle vi ikke derfor være fri for denne Lov, saaledes at Staten selv overtager Dernes Styrelse, indtil de selv kunne det? Det er det, jeg synes er en nødvendig Konsekvens af de Fakta, som foreligge. Det var det, jeg vilde tillade mig at henlede den høitærede Regjerings og det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa, at det, vi trænge til, er, at vi komme bort fra denne Koloniallov, som jeg finder høist uheldig og ulykkebringende, og at vi faae en ny Ordning indført, som naturligvis godt kan give Indbyggerne derovre en vis Selvstændighed, særlig med Hensyn til Dernes kommunale Anliggender, og maaske

ogsaa medføre, at man tager dem paa Raad med i, hvad der ikke er kommunalt, men som dog paa en eller anden Maade giver Regjeringen Haand i Hante med dem, saa at der indføres det mere naturlige Forhold, at der ikke af den danske Statskasse udbetales Penge, som vi aldrig faae en Dre af, og at vi faae Kontrol med, hvad der gives ud.

Carstensen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Carstensen: Jeg ønsker blot at gjøre den korte Bemærkning, at hvor meget jeg end er enig med den ærede sidste Taler i Retning af Konklusionen, vilde det dog være ubilligt at slaa Kolonialraadene paa St. Croix og St. Thomas i Hartkorn, der er stor Forskiel mellem dem. Medens det af Befolkningen paa St. Thomas indsatte Kolonialraad i en lang Række saa at sige Intet har udrettet undtagen at fremkalde Vanfæligheder for Gouvernementet, er derimod Befolkningen paa St. Croix af den Bestaffenhed, at man der arbejder med langt bedre Resultater, og at der paa denne Ø i det Hele yttres sig et mere dansk Sindelag. Dette anser jeg det for min Pligt, da jeg er noget kjendt med Forholdene paa Derne, at drage frem, for at St. Croix ikke skal sættes i denne Retning paa samme Fod som St. Thomas.

Schlegel: Jeg vil blot dertil gjøre den Bemærkning, at jeg tror, at det, der er udtalt, finder Sympathi ovre paa de vestindiske Kolonier. Det vil ikke være noget Indgreb i deres Ønsker, naar vi gaa den Vej, jeg har antydet. Jeg veed, at det især paa St. Croix ikke vil være det; om det paa St. Thomas vil være Tilfældet, tror jeg er lidt mere tvivlsomt.

Finansministeren (Estrup): Det ærede Medlem, der nu satte sig, tror jeg gif noget for vidt i sin Skildring af Stilsstanden, for ikke at sige Tilbagegangen, ude i Kolonierne. Om man end ikke har fulgt helt med i Udviklingen af Lovgivningen, ikke er gaaet saa hurtigt frem som f. Ex. vi herhjemme, saa maa man dog paa den anden Side erindre, at der dog er vedtaget adskilligt Nyttigt og Godt ved nye Love eller, som de derude hedde, Anordninger, og det kan jo dog overhovedet ogsaa reises Tvivl,